

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΝ Τῷ ΙΒ'. ΛΟΓῳ

«Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον
πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα». Καὶ τὰ
ἑξῆς. 608.

Περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Κυριακοῦ σώματος. 677.

Α'. Ὅτι κατὰ φύσιν Θεὸς ἐστὶν ὁ Υἱός, καὶ ἐνρί-
σκηται δι' ἡμᾶς Θεὸν ἑαυτοῦ τὸν Πατέρα
καλῶν. 696.

Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τὰς Πράξεις τῶν
Ἀποστόλων. 757.

Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους Α'. ἐπιστο-
λήν. 773.

Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους Α'. ἐπιστο-
λήν. 856.

Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους Β'. ἐπιστο-
λήν. 916.

Ἐκ τῆς πρὸς Γαλάτας, πρὸς Κολατσαεῖς, τε-
μάχια. 952.

Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστο-
λήν. 953—1006.

Εἰς τὴν Ἰακώβου καθολικὴν, τεμάχια. 1008.

Εἰς τὴν Α'. καὶ Β'. τοῦ Πέτρου, τεμάχια
1012—1020.

Εἰς τὴν Α'. Ἰωάννου, τεμάχια. 1021.

Εἰς τὴν τοῦ Ἰούδα, τεμάχιον. 1024.

* Διάφοροι γραφικαὶ ἀναγνώσεις· λατιν. 1025.

* Πίναξ ἀναλυτικὸς· λατινιστί. 1039.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑβδομηκο-
στῷ τετάρτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1051.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑβδομηκοστῷ τετάρτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 75

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἡ Βίβλος
τῶν θησαυρῶν. Περὶ τῆς ἀγίας
καὶ ὁμοουσίου Τριάδος. 9—656.

Πρόλογος, ἥτοι προθεωρία. 9.

Τὰδε ἐνεστὶν ἐν τῷδε τῷ βιβλίῳ. Λόγοι λε'. 9.

Α'. Περὶ γεννητοῦ καὶ ἀγεννήτου, ἐν ᾧ, ὅτι
κρεῖττον ἐστὶ καὶ ἀξιολογώτερον Πατέρα
καλεῖσθαι τὸν Θεόν, ἢ ἀγέννητον. 24.

Β'. Ὅτι τὸ ἀγέννητον οὐκ οὐσία, ἀλλ' οὐσίας
σημαντικόν. 28.

Γ'. Ὅτι μὴ τὸ ἀγέννητον οὐσία, μόνον δὲ τοῦ
μὴ γεγονέναι τὸν Θεὸν σημαντικόν. 32.

Δ'. Πρὸς τοὺς τολμῶντας λέγειν, ὅτι «Ἦν ποτε,
ὅτε οὐκ ἦν ὁ Υἱός». Ἐκλογαὶ συλλογισμῶν,
καὶ νοημάτων κατασκευαί, σὺν μαρτυρίαις·
τὸ δὲ συναγόμενον ἐκ πάντων, ὅτι ἀτίδιος
ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος. 36.

Εἰς τὸ αὐτὸ κατασκευὴ πιθανή, ὅτι τὸ ῥητὸν τὸ
λέγον· «Τὰ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσ-
μου, τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται·

ἥ τε ἀτίδιος αὐτοῦ δύναμις, καὶ θεϊότης»,
τὸν Υἱὸν σημαίνει.

Ἑτεραι μαρτυρίαι, ὅτι ἀτίδιος ὁ Υἱός.

Ἀποδείξεις διὰ μαρτυριῶν, ὅτι αἱ θεῖαι Γρα-
φαί, τὸ «ἦν» καὶ τὸ «ὁ ὢν» καὶ τὸ «ὑπάρ-
χων» καὶ τὸ «ἤμην» καὶ τὸ «εἰμὶ» καὶ τὸ
«ἐστίν», ἐπὶ τοῦ Λόγου τιθέασιν μόνου, ἐπὶ
δὲ τῶν γεννητῶν οὐκέτι, ἀλλὰ μάλλον τὸ
«ποτέ» καὶ τὸ «πρὶν» καὶ τὸ «πρὸ τοῦ»
καὶ τὸ «γέγονε» καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια.

Ἐτι περὶ τοῦ, ἀτίδιον εἶναι τὸν Υἱόν, ὡς ἐξ ἀν-
τιθέσεως, κατασκευή.

Ἐτι περὶ τῆς αἰδιότητος συλλογισμὸς, μετὰ
τινος ἐπαπορήσεως πεπλεγμένους, καὶ συνά-
γων εἰς ὁμολογίαν τοῦ δεῖν ἐκ τῆς οὐσίας
τοῦ Πατρὸς, οὐκ ἐξῴθεν ἐπιγεγονότα τὸν
Υἱὸν ὑπολαμβάνειν· εἰ δὲ τοῦτο, δῆλον ὅτι
καὶ τῷ Πατρὶ συνατίδιον.

Ἐτι, περὶ αἰδιότητος Υἱοῦ.

Ἑρώτησις Ἀρειανῶν ἀτοπίας μεστῇ, πρὸς ἣν
ἀντεπερώτησις ἀποπωτέρα, ὅτι χρὴ μὴ ἀ-